

EFECTE PAPALLONA

Sr./a director/a,

Hi ha una cosa que m'inquieta i que ha rumiant al meu cap aquests últims dies. Com un vaixell naufrag que navega sol per l'oceà fins a trobar una illa on poder habitar.

Diuen que la millor opció per treure's quelcom del cap és deixant de pensar-hi, deixant-ho anar. Però és una cosa que alhora m'interessa i em fico situacions i escenaris a la meva ment sobre; què hauria passat si no hagués dit això, que hauria succeït si no hagués fet allò o fins i tot com hauria continuat si no hagués pensat allò.

Sr./a director/a del que li parlo és del pas del temps, de les decisions que prens durant el teu camí, la teva vida!

Del diferent que seria la realitat que vivim ara mateix per una petita cosa, com un petit gra de sorra enmig d'un desert, com una petita fusta que si la treus, es desmunta tota l'estructura.

O potser tot el que li estic dient és obra del destí, que tot passa per alguna cosa. És clar que les decisions les prenem nosaltres, actuem nosaltres. Potser som com un petit corrent d'aigua que comença des de dalt de la muntanya i que ha de passar per diferents obstacles per trobar l'èxit. Perquè les barreres que ens trobem en la vida, ens faci persones. Ser qui som.

Atentament,

Saül Goodman